

Uwagi Fundacji ClientEarth Prawnicy dla Ziemi do projektu ustawy o parkach narodowych				
Lp.	Art.ust. pkt	Zapis w projekcie ustawy o parkach narodowych	Proponowany przez ClientEarth zapis w projekcie ustawy o parkach narodowych	Uwagi
1	5.1.2	Likwidacja albo zmniejszenie obszaru parku narodowego następuje wyłącznie w razie bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych lub kulturowych jego obszaru.	Likwidacja albo zmniejszenie obszaru parku narodowego następuje wyłącznie w razie bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych i kulturowych jego obszaru.	Zmiana spowoduje zamianę łącznika "i" na "lub" przy spełnianiu przesłanek uzasadniających zmniejszenie lub likwidację parku narodowego. Zmiana ta poniesie za sobą bardzo dalekie konsekwencje prawne. W języku prawniczym łącznik "i" wskazuje na koniunkcję, która pozostaje prawdziwa jedynie przy dwóch wartościach dodatnich. Koniunkcja w języku prawa oznacza, że przy zapisie kilku przesłanek hipotezy muszą być one łącznie spełnione, aby zaistniało zdarzenie urzeczywistniające dyspozycję w przepisie. Łącznik "lub" zaś określa alternatywę zwykłą, która tworzy zdanie prawdziwe przy co najmniej jednym zdaniu prawdziwym, nie wykluczając prawdziwości zdania, gdy wszystkie jego elementy przyjmują wartość dodatnią. Inaczej mówiąc, alternatywa dwóch zdań jest prawdziwa, jeśli co najmniej jedno z nich jest prawdziwe. Oznacza to, że przy proponowanej wersji przepisu spełnienie tylko jednej z przesłanek (tj. np. tylko utrata wartości kulturowych) będzie wystarczająca do zmniejszenia lub likwidację parku narodowego. Proponowane brzmienie przepisu umożliwi wyłączenie z parku obszaru wyłącznie na podstawie utraty wartości kulturowych, nawet, jeżeli wartości przyrodnicze pozostały nienaruszone, i vice versa. Warto zaznaczyć, że zapis wskazujący na konieczność spełnienia dwóch przesłanek łącznie tj. bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych i kulturowych został wprowadzony do ustawy o ochronie przyrody nowelizacją z dnia 7 grudnia 2000 r. Od tego czasu łączne spełnienie tych dwóch przesłanek nie było kwestionowane i zostało także powielone w trakcie prac nad nową ustawą o ochronie przyrody w 2004 r. Niezrozumiałe jest dlaczego nagle teraz proponuje się tak istotną zmianę. Co więcej, uzasadnienie projektu w żadnym miejscu nie tłumaczy nawet jednym zdaniem z jakich powodów wprowadzana jest taka zmiana. Przyjęcie przepisu w proponowanej wersji stwarza zagrożenie wyłączenia z parków narodowych obszarów o wysokich walorach przyrodniczych. W Ocenie Skutków Regulacji powinno zostać wskazane, jakich ewentualnie obszarów parków narodowych może to dotyczyć. Wnioskujemy, aby art. 5. ust. 1 pkt. 2 nadać brzmienie zbieżne z treścią art. 10 ust 1 pkt 1a obowiązującej ustawy o ochronie przyrody.

2	8.7	<p>Minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii dyrektora parku narodowego, może zezwolić na obszarze parku narodowego na odstępstwa od zakazów, o których mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione potrzebą realizacji inwestycji celu publicznego, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i po zagwarantowaniu kompensacji przyrodniczej w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269).</p>	<p>Minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii dyrektora parku narodowego, może zezwolić na obszarze parku narodowego na odstępstwa od zakazów, o których mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione potrzebą realizacji inwestycji liniowych celu publicznego lub potrzebą realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na obszarze parku narodowego, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i po zagwarantowaniu kompensacji przyrodniczej w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, 2127 i 2269).</p>	<p>Obecne prawo umożliwi ministrowi właściwemu do spraw środowiska wydanie zezwolenia na odstępstwo od zakazów obowiązujących w parku narodowym jedynie na potrzeby realizacji inwestycji liniowej celu publicznego (drogi szybkiego ruchu czy linie kolejowe) oraz w zakresie telekomunikacji. Projekt w art. 8 ust. 7 rozszerza ten katalog do wszystkich inwestycji celu publicznego. Stosownie do treści art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez "inwestycję celu publicznego" należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny) bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Ustawowa definicja "inwestycji celu publicznego" wskazuje zatem na dwie cechy tego pojęcia. Pierwszą cechą charakteryzującą inwestycję celu publicznego jest jej zakres, tj. określenie czy dane przedsięwzięcie można zaliczyć do działań o znaczeniu lokalnym, ponadlokalnym czy krajowym. Drugą cechą charakterystyczną tego pojęcia jest cel danego zamierzenia, tj. czy stanowi on realizację celów, o których mowa w art. 6 u.g.n. czyli m.in. poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie złóż kopalin; budowa obiektów sportowych; budowa i utrzymanie urządzeń melioracji wodnej a także budowa i utrzymywanie pomieszczeń dla urzędów organów władzy i administracji. Inwestycja celu publicznego ze swej istoty zawsze będzie ukierunkowana na urzeczywistnienie interesu publicznego, istotnego dla lokalnej wspólnoty samorządowej. Inwestycje te w sposób oczywisty nie są zgodne z celami ochrony przyrody parków narodowych i do tej pory nie mogły być realizowane na terenach tych form ochrony przyrody. Aktualne brzmienie przepisu ogranicza bowiem inwestycje publiczne w parkach narodowych tylko do tych, które mają charakter liniowy. Zgodnie zaś z art. 3 pkt 3a prawa budowlanego przez obiekt liniowy należy rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga, linia kolejowa, wodociąg, ciepłociąg czy rurociąg. Proponowana zmiana likwiduje to ograniczenie i rozszerza katalog odstępstw do wszystkich inwestycji celu publicznego, przez co otwiera furtkę do zgody na inwestycje, które np. mogą służyć do wydobywania złóż kopalin. Proponowana zmiana, poprzez umożliwienie realizacji przedsięwzięć znacząco i potencjalnie negatywnie oddziałujących na środowisko, osłabia ochronę przyrody parków narodowych, w tym zagraża obszarom ochrony ścisłej. Wnioskujemy, aby art. 8 ust. 7 nadać brzmienie zbieżne z treścią art. 15 ust. 3 obowiązującej ustawy o ochronie przyrody.</p>
---	-----	--	--	--

3	5.3	<p>Określenie przebiegu granic parku narodowego albo ich zmiana, następuje po uzgodnieniu przez właściwe miejscowo organy uchwałodawcze jednostek samorządu terytorialnego, na których obszarze działania planuje się powyższe zmiany, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia tych zmian. Brak stanowiska organu w tym terminie oznacza uzgodnienie.</p>	<p>Określenie przebiegu granic parku narodowego albo ich zmiana, następuje po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo organy uchwałodawcze jednostek samorządu terytorialnego, na których obszarze działania planuje się powyższe zmiany, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia tych zmian.</p>	<p>Zmiana procedury tworzenia parków narodowych, wprowadzona ustawą z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody, zatrzymała powoływanie tych jednostek. Ustawodawca wprowadził wówczas obowiązek uzyskania zgody JST na utworzenie bądź powiększenie granic parku narodowego. Uzgodnienie jest najdalej idącą formą współdziałania organów w procesie tworzenia prawa, dlatego w praktyce oznaczało to przyznanie przedstawicielom władz samorządowych prawa weta w procesie decyzyjnym dotyczącym utworzenia bądź powiększenia obszaru parków narodowych. Tym samym rząd utracił jeden z podstawowych instrumentów wdrażania ogólnopaństwowej polityki ekologicznej. Aktualny stan prawny jest główną przyczyną niepowodzeń inicjatyw, które zmierzały do utworzenia nowych parków narodowych lub istotnego powiększenia istniejących na przestrzeni ostatnich lat. Co więcej, obecne rozwiązanie, które jest powielane w proponowanej ustawie, powoduje bardzo dużo problemów w praktyce. Z literalnego brzmienia przepisów wynika, że Rada Ministrów powinna najpierw sama wyznaczyć granice parku, przygotować szczegółowo treść rozporządzenia a następnie skierować taki projekt do uzgodnienia z zainteresowanymi samorządami, bez żadnej gwarancji że projekt ten zdobędzie konieczną akceptację samorządów. Rozwiązanie takie zostało uznane już w 2013 r. przez Biuro Analiz Sejmowych za niespójne i powodujące wątpliwości w praktyce. Dopuszcza ono bowiem do sytuacji, w której brak aktu wykonawczego określającego granice parku spowoduje, iż ustawa o utworzeniu PN nie wywoła skutków prawnych, nie spowoduje jego faktycznego powstania. A zgodnie z art. 146 ust. 1 Konstytucji to do RM należą "sprawy polityki państwa" a zatem tworzenie parków narodowych - jako zadanie o znaczeniu ogólnopaństwowym oraz kluczowym dla polityki ekologicznej państwa, powinno zostać przypisane rządowi. Nowym elementem, zaproponowanym w projekcie jest proces konsultacji publicznych. Nie jest jasne jak ten proces ma wyglądać w praktyce gdyż nie jest jasne jaki projekt będzie podlegał konsultacji i na jakim etapie. Czy będzie to projekt rozporządzenia uzgodnionego z JST, czy projekt rozporządzenia przygotowany przez RM, który po procedurze konsultacji społecznych, może ulec zupełnej zmianie w procesie "uzgadniania" z JST? Dochodzi do tego jeszcze proces "opiniowania" programów rozwojowych przez JST które również będą podlegać konsultacjom społecznym. Zaproponowany mechanizm wymaga uszczegółowienia i wskazania jak proces powstania nowego parku narodowego będzie wyglądać w praktyce.</p> <p>Wnioskujemy o zmianę brzmienia art. 5 ust. 3 na: Określenie przebiegu granic parku narodowego albo ich zmiana, następuje po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo organy uchwałodawcze jednostek samorządu terytorialnego, na których obszarze działania planuje się powyższe zmiany, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia tych zmian.</p>
---	-----	--	---	---

4	5.5, 5.6, 5.7	<p>5. W przypadku utworzenia parku narodowego, wraz z projektem rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, opracowuje się program działań na rzecz rozwoju jednostek samorządu terytorialnego, na których obszarze działania planuje się powyższe zmiany, wraz ze wskazaniem źródeł finansowania określonych działań. 6. Organ opracowujący projekt rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz program, o którym mowa w ust. 5, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 i 2389), w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu. 7. Program, o którym mowa w ust. 5, po zaopiniowaniu przez organy uchwałodawcze jednostek samorządu terytorialnego, na obszarze których planowane jest utworzenie parku narodowego, jest przyjmowany przez Radę Ministrów w drodze uchwały.</p>		<p>Propozycja wprowadzenia programów rozwojowych na rzecz JST, na których obszarze miałyby powstać parki narodowe, należy ocenić pozytywnie, jednak proponowany zapis w aktualnym brzmieniu jest nieprecyzyjny, trudny do jednoznacznej interpretacji i może pociągnąć za sobą niepożądane konsekwencje praktyczne. Po pierwsze, przysługujące JST prawo zaopiniowania propozycji programu rozwojowego jest procedurą niewiążącą, co oznacza, że Rada Ministrów może przyjąć w drodze uchwały program rozwojowy wbrew negatywnej opinii JST, niezależnie od realnych potrzeb danego samorządu. Po drugie, nie wskazano, czy pozytywne zaopiniowanie przez organy uchwałodawcze jednostek samorządu terytorialnego projektu programu rozwojowego stanowi warunek konieczny dla powołania parku narodowego. Dodatkowo, z projektu ustawy nie wynika na jakim etapie program ten jest opiniowany - czy już po uzgodnieniu projektu rozporządzenia, a może jednocześnie? Jakie są skutki braku jego zaopiniowania przez JST? Nie wskazano również nieprzekraczalnego terminu, w którym uchwała o wdrożeniu programu rozwojowego miałyby zostać przyjęta, co w praktyce może prowadzić do sytuacji, w której JST pozostaną bez wsparcia przez nieokreślony, potencjalnie długi czas po powołaniu parku narodowego. Brak jest także sprecyzowania obowiązkowych elementów oraz poziomu ich szczegółowości jakie powinien zawierać taki program wsparcia. Nie wskazano również czy będzie dokonywana analiza ekonomiczna (analiza zysków i strat) regionu w związku z powstaniem parku narodowego. Jeżeli powstanie parku narodowego faktycznie skutkuje obniżeniem środków budżetowych JST, a nie łączy się z tym zmniejszenie katalogu zadań publicznych, które musi ona zrealizować, to konieczne jest zapewnienie wyrównania finansowego z budżetu państwa. Takiego rozwiązania tutaj nie ma. Dodatkowo program działań na rzecz rozwoju będzie przygotowywany tylko dla nowych PN; niestety zabrakło takiego rozwiązania dla poszerzenia istniejących PN, co należy ocenić negatywnie. Dodatkowo, w projekcie ustawy zabrakło jakichkolwiek innych form wsparcia dla lokalnych samorządów czy mieszkańców gmin "parkowych". Wnioskujemy o uzupełnienie art 5 projektu ustawy o zapisy regulujące ww. kwestie.</p>
5	56.6.4	<p>Opłat, o których mowa w ust. 1, nie pobiera się od: (...) 4) mieszkańców gmin, na obszarze których położony jest park narodowy</p>	<p>Opłat, o których mowa w ust. 1, nie pobiera się od: (...) 4) mieszkańców gmin, na obszarze których położony jest park narodowy lub jego otulina</p>	<p>Otulina parku narodowego ma zabezpieczać park przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka, a dyrektor parku narodowego wpływa na sposób zagospodarowania przestrzennego otuliny. Może się to wiązać z pewnymi ograniczeniami dla mieszkańców obszarów położonych w otulinie, co dotychczas było w pewnym stopniu kompensowane prawem nieodpłatnego wstępu do parku, wynikającym z obowiązującej ustawy o ochronie przyrody. Tereny parku narodowego dla wielu osób zamieszkujących miejscowości położone w niewielkiej odległości od parku stanowią teren codziennej lub cotygodniowej rekreacji. Ograniczenie tym osobom dostępu do terenów położonych w parku poprzez wprowadzenie obowiązkowej opłaty może przyczynić się do pogorszenia wizerunku parków narodowych wśród lokalnych społeczności, a co za tym idzie - wśród władz samorządowych. Wydaje się to być sprzeczne z intencją ustawodawcy, w myśl której ustawa ma zwiększyć przychyłność samorządów dla obecności parków narodowych, zarówno tych istniejących, jak i projektowanych. Tworzenie nowych parków narodowych wymaga wzrostu poziomu akceptacji tego działania ze strony społeczności lokalnych. Obecnie uniemożliwiają to bariery ekonomiczne, związane z obawą o sytuację gospodarczą gmin „parkowych” i ich mieszkańców, oraz bariery mentalne, związane z utrwalonym społecznie negatywnym wizerunkiem parku narodowego, kojarzonym jedynie z zakazami. Eliminacja barier mentalnych wydaje się najtrudniejszym zadaniem. Aby osiągnąć w tym zakresie sukces, należy przekonać lokalną społeczność, że ochrona przyrody może przynosić korzyści ekonomiczne, a przynajmniej że związane z nią koszty są rekompensowane przez państwo w formie wsparcia finansowego. Dlatego wnioskujemy, by w art 56 ust 6 pkt 4 wskazać, że opłat za wstęp do parku narodowego nie pobiera się od mieszkańców gmin, na obszarze których położony jest park narodowy lub jego otulina.</p>

6	2.7	obszar ochrony krajobrazu – wyznaczony w strategii ochrony parku narodowego albo w zadaniach ochronnych obszar parku narodowego, w celu zachowania cech charakterystycznych danego krajobrazu	obszar ochrony krajobrazu – wyznaczony w strategii ochrony parku narodowego albo w zadaniach ochronnych obszar parku narodowego, w celu zachowania walorów krajobrazowych danego obszaru	Projekt ustawy o parkach narodowych kontynuuje zapis z ustawy o ochronie przyrody, zgodnie z którym wszystkie grunty prywatne w granicach parków narodowych podlegają ochronie krajobrazu (w u.o.p. - ochronie krajobrazowej). Ten reżim ochronny ma służyć "zachowaniu cech charakterystycznych danego krajobrazu". Ani obowiązująca ustawa o ochronie przyrody, ani projekt ustawy o parkach narodowych nie definiuje "cech charakterystycznych krajobrazu". Nastręcza to poważnych problemów w interpretacji przedmiotowego przepisu, przede wszystkim przy wydawaniu decyzji administracyjnych dotyczących zagospodarowania gruntów prywatnych w granicach parków narodowych. Wnioskujemy, aby do projektu ustawy o parkach dodać definicję cech charakterystycznych krajobrazu lub w art 2 ust 7 zastąpić sformułowanie "w celu zachowania cech charakterystycznych danego krajobrazu" sformułowaniem "w celu zachowania walorów krajobrazowych danego obszaru", ponieważ walory krajobrazowe zostały zdefiniowane w projekcie ustawy.
7		Art. 46. 1. W Polskich Parkach Narodowych tworzy się fundusz parków narodowych stanowiący formę gospodarowania środkami na cele wskazane w ustawie. 2. Środkami funduszu parków narodowych gospodaruje Dyrektor Polskich Parków Narodowych. 3. Środki funduszu parków narodowych stanowi odpis z przychodów parków narodowych, o których mowa w art. 42 ust. 5. 4. Odpis, o którym mowa w ust. 3, jest ustalany corocznie przez ministra właściwego do spraw środowiska, w drodze zarządzenia, w wysokości nie większej niż 20% wielkości przychodów parku narodowego, o których mowa w art. 42 ust. 5.	Art. 46. 1. W Polskich Parkach Narodowych tworzy się fundusz parków narodowych stanowiący formę gospodarowania środkami na cele wskazane w ustawie. 2. Środkami funduszu parków narodowych gospodaruje Dyrektor Polskich Parków Narodowych. 3. Środki funduszu parków narodowych stanowią przychody Polskich Parków Narodowych, o których mowa w Art. 42. ust 1. pkt 1 i 4	Proponowana w projekcie konstrukcja funduszu parków narodowych stanowi powielenie Funduszu Leśnego, mechanizmu redystrybucji środków finansowych stosowanego w Lasach Państwowych. W przypadku parków narodowych zastosowanie takiego rozwiązania wydaje się być nieuzasadnione i wprowadzać dodatkowe obciążenia dla i tak niedostatecznie dofinansowanych instytucji, jakimi są parki narodowe w Polsce. Wysokość przychodów uzyskiwanych przez parki narodowe w związku z ich działalnością jest często skorelowana z wyzwaniem dotyczącymi ochrony przyrody danego parku, np. wysokość przychodów ze sprzedaży biletów wstępu jest skorelowana z nakładami finansowymi, jakie dany park musi ponieść w związku z koniecznością kanalizacji ruchu turystycznego poprzez budowę i konserwację infrastruktury turystycznej. Ponadto mając na uwadze szeroki katalog zadań, jakie nakłada na parki narodowe obowiązująca ustawa o ochronie przyrody i projekt ustawy o parkach narodowych, oraz związane z tym ogromne potrzeby finansowe, trudno uzasadnić zaproponowaną konstrukcję funduszu opartą o pozbawianie poszczególnych parków części przychodów i ich redystrybucję w oparciu o niejasne kryteria. Wnioskujemy o zmianę źródła zasilania funduszu parków narodowych z odpisu z przychodów parków narodowych na środki pochodzące z dotacji z budżetu państwa oraz z wpłat Dyrekcji Generalnej Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, o których mowa w art. 42. ust 1. pkt 1 i 4. Fundacja ClientEarth w niedawno opublikowanym raporcie "Polskie Parki Narodowe. Dlaczego w Polsce od 20 lat nie powstał park narodowy i jak to zmienić?" (https://www.clientearth.pl/media/ffmig0qc/raport-polskie-parki-narodowe.pdf) proponuje na inne rozwiązanie - stworzenie funduszu celowego zasilanego z różnych źródeł, w tym z PG LP oraz opłat za wyłączenie z produkcji gruntów rolnych, a także przychodów uzyskanych przez Wody Polskie z tytułu opłat za usługi wodne. Opis mechanizmu zawarty został na str. 63 - 67 raportu, wraz ze wskazaniem odpowiednich propozycji zmian aktów prawnych (str. 95 - 97).
8	42.1.4	wpłaty Dyrekcji Generalnej Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ze środków funduszu leśnego, o których mowa w art. 57 ust. 2 ustawy o lasach, w wysokości stanowiącej równowartość 25% planowanego stanu tych środków na początek danego roku, jednak nie mniej niż 35 mln zł rocznie;	wpłaty Dyrekcji Generalnej Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ze środków funduszu leśnego, o których mowa w art. 57 ust. 2 ustawy o lasach, w wysokości stanowiącej równowartość 25% planowanego stanu tych środków na początek danego roku, jednak nie mniej niż 60 mln zł rocznie;	W latach 2014–2020 Lasy Państwowe przeznaczyły na wsparcie działalności parków narodowych 244 mln zł (na podstawie sprawozdań PGL LP, https://www.lasy.gov.pl/pl/informacje/publikacje/informacje-statystyczne-i-raporty/sprawozdanie-finansowo-gospodarcze-pgl-lp (dostęp: 19.09.2021).), co daje średnio 34,8 mln zł rocznie. W 2020 r. deklarowane wsparcie LP dla parków narodowych wyniosło 0,47 proc. przychodów ze sprzedaży drewna, tj. ponad 35,5 mln zł, ale rzeczywiste wsparcie jest mniejsze i wynosi nieco ponad 30,3 mln zł (Zob. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych, Sprawozdanie finansowo-gospodarcze za 2020 rok Warszawa 2021, s. 16.), czyli 0,4 proc. przychodów uzyskanych przez LP ze sprzedaży drewna w 2020 r.). Oznacza to, że projekt ustawy w obecnym kształcie z dużym prawdopodobieństwem nie zwiększy w sposób istotny wysokości środków przekazywanych parkom narodowym przez Lasy Państwowe. Wnioskujemy zatem o podwyższenie kwoty minimalnej corocznego wsparcia parków narodowych z Funduszu Leśnego.

9	<p>Art. 50. Strategię ochrony parku narodowego sporządza się z uwzględnieniem:</p> <ol style="list-style-type: none">1) charakterystyki, oceny i waloryzacji stanu przyrody;2) identyfikacji i oceny istniejących oraz potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych;3) charakterystyki i oceny uwarunkowań społecznych i gospodarczych;4) analizy skuteczności dotychczasowych zasad i sposobów ochrony;5) charakterystyki i oceny stanu zagospodarowania przestrzennego;6) wyników audytu krajobrazowego, o którym mowa w art. 38a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.		<p>Wprowadzenie kilkustopniowego systemu planowania działań parku narodowego, uwzględniający długoterminowy poziom strategiczny i średnio- lub krótkoterminowy poziom operacyjny jest obowiązującym trendem w nowoczesnym zarządzaniu obszarami chronionymi i jest rozwiązaniem, które należy ocenić pozytywnie. Wątpliwości natury praktycznej budzi jedynie zakres strategii ochrony parku narodowego: w znacznym stopniu powiela on zakres dotychczasowych planów ochrony dla parków narodowych. Oznacza to, że będą to dokumenty bardzo czasochłonne w przygotowaniu, do tego stopnia, że podobnie jak obecne plany ochrony mogą się częściowo zdezaktualizować jeszcze przed wejściem w życie. Dlatego proponujemy rozważenie rozwiązania znanego z parków narodowych USA, gdzie nowe dokumenty planistyczne z poziomu strategicznego są zwięzłe, stosunkowo krótkie i zawierają wyszczególnienie celów strategicznych, priorytetów i kierunków działań. Przykładem mogą być dokumenty planistyczne Parku Narodowego Gór Skalistych: https://www.nps.gov/romo/learn/management/management-plans.htm.</p>
---	--	--	--